

7-9 ביוני 1971

מהר יותר, רחוק יותר, גבוה יותר!

הדיון על השחיתות בענף הכדורגל היה ארוך ומייגע. בסיומו אמרתי כמה דברים מרגיזים — אך נחוצים: **אורי אבנרי:** לפני ארבע שנים בדיוק עמדתי על דוכן זה, ונאמתי נאום שהיה בערך תמצית כל הנאומים שהושמעו היום. והשיב סגן שר החינוך והתרבות, חבר הכנסת אהרון ידלין, בנאום שהיה תמצית הנאום שלו היום. ואחרי כך העבירה הכנסת, פה אחד, את העניין להצעת ה"חינוך והתרבות, והוקמה ועדת מישנה, וועדת מישנה זו דנה, דנה ודנה בהרבה מאוד ישיבות, והסיקה לבסוף מסקנות מפורטות איך לשים קץ לשחיתות בספורט. והמסקנות הונחו על שולחן הכנסת.

והנה היום, כעבור כמה שנים, לא זו בלבד ששום דבר לא תוקן, כי אם השחיתות בספורט החריפה, ונוסף גורם שלא היה קיים אז: גורם המאפיה. ועם כל הכבוד לדברי סגן שר החינוך והתרבות לפני כמה דקות, העובדה שאתה הבאת אותה אינה מפריכה, לצערי, את עובדת קיומה ופועלתה של המאפיה בשטח זה של ההימורים.

סגן השר אהרון ידלין: במיקרה זה תהיה חקירה, כך אני מקווה.

אורי אבנרי: אני חושב שהדבר החשוב ביותר שאמרת הוא שתקום ועדת חקירה. זהו, אולי, הדבר החיובי כבוד סגן השר, אינני מטיל ספק בכוונת הטובות שלך, ולא בכוונותיהם הטובות של האנשים במשרד, העוסקים בתחום זה.

אולם אני סבור היום, כפי שאמרת, כי יש להקים במדינה זו מניסטריון לנוער ול-

מפגין על הכביש לפני המערכת

ספורט, כפי שהוא קיים בצרפת וכנראה וכמה מדינות אחרות.

אם, כפי שאתה מודה, מיטב הנוער בארץ מקדיש תשומת לב עצומה לענייני הספורט, כי אז ראויים ענייני הספורט לטיפול ממלכתי בדרג הרבה יותר גבוה מרשות במשרד החינוך והתרבות.

אני מקווה שתועדת החקירה, כאשר תסיים את חקירתה, תציע לפרק את ההתאחדות הקיימת כיום, ולהקים במקומה מנגנון ממלכתי.

ההתאחדות היא שכנותי, ובגללה ניפצו המפגינים אתמול את כל החלונות במערכת העולם הזה. אבל לא בגלל זה יש לי סינה אליה...

זלמן שזר: אולי זאת בכלל היתה טעות? אולי הם ניפצו שמשות במשרדי ההתאחדות בגללך?

אורי אבנרי: הסתכלתי בהמונים שעמדו לפני ה"מערכת, ודומני כי במיקרה זה הם לא התכוונו אלינו.

ההתאחדות היא מוסד אנכרוניסטי, ומקומה לא יכרנה ב-מציאות של מדינת ישראל היום. יש להקים מנגנון ממלכתי אחראי, שיקח את ענייני הספורט...

אליעזר שושטק: שיקח בידיים במקום ברגליים.

אורי אבנרי: שיקח תחת חסותו את ענייני הספורט וההכשרה הגופנית בכלל, החל מגן-הילדים.

ואו הסיסמה האולימפית — "יותר מהר, יותר רחוק, יותר גבוה" — לא תהיה מכוננת לנריקת אבנים.

„עוזים“

ליורשי היטלר

בתיכוח המדיני, ולאחר מכן בהצעה לסדר-היום, גינו אנשי הימין תשלום תרומה ישראלית לאיגודן האחדות האפריקאית — הפועל נגד המישטר בדרום-אפריקה. ראשי-משלת דרום-אפריקה התלונן על כך בפומבי.

הצעתו להסיר את ההצעה מסדר-היום, ונימקתי זאת בנאום קצרצר:

אורי אבנרי: כבוד היושב-ראש, אנשי המרכז ה"חופשי, ולפניהם ח"כ מנחם בגין, קלמן כהנא ואחרים, היילו דמעות על התרומה הזעירה שרצתה הממשלה להעביר לאיגודן לאחדות אפריקה.

הם לא גינו אף במילה אחת את המישטר הגזעני, הניאורנאצי, השולט באפריקה הדרומית, היונק את השראתו מהמישטר ההיטלראי, ומחוקי-הגזע של נירני ברג. מייסד מישטר זה היה הד"ר מאלאן, שהכריז על עצמו בימי השואה כחסידו של היטלר.

הנאומים לא התייחסו לשערוריה ולבזיון שביצור ה"עוזי", סמל צה"ל, בארץ הפאשיסטית ההיא.

פעם האמינו בסולידריות האינטרנציונלית של ה"שמאל. זו לא עמדה במבחן. אולם כיום מוכח — גם בבית הזה — שיש אינטרנציונל של הימין, האינטר-ציונל של הריאקציה הגזענית, הלאומנית, השוביניסטי-טית, הנושאת בפיח את שם אלוהים והמתכחשת לכל מוסר על אדמות.

אחרי דברים אלה קם יגאל אלון, ובכמה מיספטים הכחיש מעל הדוכן-שגצור העוזים בדרום-אפריקה נעשה בהסכמת ישראל.

האם ההלכה

היא גזענית?

הממשלה הביאה הצעת-חוק שמטרתו לחקים בית-דין דתי מיוחד לקראים, שהם יהודים, אך אינם יכו-לים לבוא בקהל היהודים.

ניתחתי את פרטי הצעת-החוק על פי חוות-דעתו ה"משפטית של אמונו זכרוני, והוספתי על כך כמה הערות של פולמוס עם הדוברים הדתיים:

אורי אבנרי: אין הוכחה חותכת יותר לאבסורד שבמצב השורר במדינה, המצב של אי-הפרדת הדת מן המדינה, מאשר עצם העובדה שכאן אני עומד, על הדוכן הרם הזה, וצריך לחתת את דעתי על-זרמים בדת היהודית ולהכריע לגבי השיפוט הדתי בדת היהודית.

התביישתי שדיון זה התחיל היום בנוכחות משלחת פר-למנטרית מגרמניה. שמהתי שהגרמנים אינם מבינים את שפתנו, כי יש יותר מאשר שמץ של גזענות בכל החיכוח הזה על הקראים.

קריאות: איפה יש פה גזענות? מדוע גזענות? **אורי אבנרי:** קראי נולד קראי, הוא קראי, הוא אינו יכול לחדול מלהיות קראי, הוא אינו יכול לבוא

בעדה של לא-קראים, ואינו יכול להתגייר אפילו ליהדות הרבנית. זהו עניין גזעני מובהק. **שמחה פרידמן:** (מפד"ל) יהודי רבני יכול להתגייר?

אורי אבנרי: אינני בוחר דווקא במילה זו מפני שאני רוצה להשתמש במילה חריפה. המילה „גזענות“ נכונה במיקרה זה שגורלו של קראי נק" בע מלידה, ואינו יכול לעשות דבר וחצי דבר כדי לשנותו. זהו הדבר המחפיר, המונח, ביסודו של החיכוח כולו.

שלמה לורנץ: אם אין מפלים אותו לרעה, זו אינה גזענות.

אורי אבנרי: יש הפליה חמורה ביותר כי קראי אינו יכול לשאת אשה יהודיה אחרת.

החוק דן ביהסים בין קראי לקראית; הוא איננו דן בבעיות שבין קראי ללא-קראי, בין קראית ליהודי רבני, או בין קראי ליהודיה רבנית. ומשום כך אין בו כלל פתרון לבעייה היסודית העלתית בפנינו. זה מוכיח יותר מכל דבר, שאין מנוס מהפרדת הדת מהמדינה, אם רוצים באמת לפתור את הבעייה הזו.

לא הצבעתי בעד גולדה

ועל כך היא אמרה: תודה

להלן דברי אבנרי בוויכוח על ההודעה המדינית של ראש-הממשלה:

אורי אבנרי: בדיון המדיני האחרון, בעיקבות הראיון שלה בטיימס, הפצירה בי הגברת ראש-הממשלה שלא אצביע בעדה. לצערי לא יכולתי או להיענות לבקשה זו והצביעתי בעד הממשלה — אף כי חונכתי למלא מישאלותיה של גברת.

הפעם יהיה לי הרבה יותר קל להיעתר ל"בקשה זו — אם היא עדיין עומדת — ולא להצביע בעד הממשלה.

כי איך אפשר להצביע בעדה? מה פירושה של עדיין עומדת — ולא להצביע בעד הממשלה.

ראש-הממשלה גולדה מאיר: תודה.

(אבנרי החווה קידה כלפי גולדה מאיר.)

אורי אבנרי: כי איך אפשר להצביע בעדה ומה פירושה של הצבעה בעדה ברגע זה?

מזה חודשים, אין מדיניות ברורה. הולכים קדימה, הולכים אחורה. שר-הביטחון נסוג 35 קילומטרים מן התעלה, ולמחרת היום הוא נסוג מן הנסיגה. ראש-הממשלה מעניקה ראינות ומרוקנת אותם מתוכנם למחרת היום בכנסת.

ערבל סמוך אופף ממשלה זו — לא מפני ש"היא מכלכלת את מעשיה בדומיה — אלא מפני

ני שהוא עוסקת בחלטורות של הצהרות ו"הכרזות, ללא ניתוק מעמיק של המצב, ללא

שיקול קריירה של האפשרויות.

מהו המצב? מה הן האפשרויות? מה עימד לפנינו, בקיץ 1971, בפרוס השנה הרביעית של מלחמת ששת-הימים?

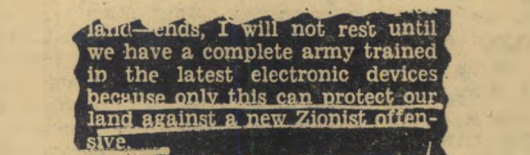
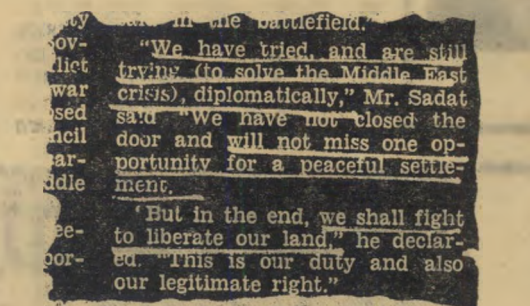
יש דרך למלחמה, יש דרכים לשלום. הבה נשקול את כולן.

„הרולטה הרוסית“

של עזר

הדרך למלחמה היא פשוטה בתכלית. לעמוד דום, לא לעשות דבר, להרחיק זמן, לחרות את הכל, להחזיק בשטחים ולצפצף על העולם.

זה יכול להימשך חודש, חצי שנה, שנה. בבוא היום —

דברי סאדאת בעיתונות האמריקאית

ואולי לפתע — זה יתפוצץ. כי שום ממשלה מצרית לא תוכל לשבת לאורך ימים בחיבוקי-ידיים ולהשלים עם הכי-בוש, מבלי לאבד את מקומה בעולם הערבי ובמצריים עצמה.

ואז, בוקר בחיר אחד, נעמוד בפני אולטימטי-מים מצרי-סובייטי, ונספון מצרי-סובייטי לחי-צות את התעלה.

יש מישחק הקרוי „רולטה רוסית“. לוקחים אקדת חופי, מכניסים כדור לאחד מתאי התוף, מסובבים את התוף, מצי-מיינים את האקדת לרקה. ויורים. יש תמש אפשרויות מתוך שש, שהכדור לא יהיה מול הקנה. אולם אם במיקרה לא מתמול המזל וקורה המיקרה השישי — זהו הסוף.

זוהי, בפשטות, האימטרמגיה של עזר וייצי-מן. או שנכבוש במכה אחת את קאהיר, עמאן ודמשק, או שטייליה-הפצצה סובייטיים ינחתו במרכזי ערינו.

אז — או, באקדתו של עזר וייצמן יש רק שני תאים. אפשר ליהנות מעליותו החברה-מנית של עזר וייצמן, וגם מחיבוריו ההיסטוריווופיים של מנחם בגין. לא זהו המדאיג. מדאיגה עמדת ממשלת ישראל, שאינה מקבלת ל-הלכה את תוכנית הרולטה הרוסית של וייצמן — אך למעי-שה מנהלת מדיניות העלולה להביא אותה לאותו מצב עצמו.

צדק ח"כ בגין היום באמרו שאין הבדל מעשי בין קו גולדה-דיין ובין קו בגין-וייצמן.